

blive Tale om flere Hundrede Tønder Land, og saa skulde der laves en Plan. Ja, selvfølgelig! Jeg har ment, at Ministeriet havde Bemyndigelse til at bruge de Folk, der var nødvendige for at lave en saadan Udstykningsplan, men det er maaske rettest at stille et Ændringsforslag i den Retning.

Det ærede 6te Medlem for Præstø Amt (Ulrich) beklagede sig over, at denne Lovgivning gik for hastigt. Jeg vil indrømme, at den gaar lidt hastigt, og det er ogsaa muligt, at den gaar for hastigt, men denne Sag har dog været under Overvejelse i saa lang Tid, at jeg alligevel tror, det ærede Medlem ikke har Ret i, at der trænges til saa store Forandringer, som han antydede. Lovforslaget, som det er affattet, kan sikkert med ganske faa Ændringer paa visse Steder meget godt benyttes. Naar det ærede Medlem mente, at de Betingelser, der var stillede i § 4, ikke indeholdt — hvad han kunde ønske — Bestemmelser i Retning af at forlange, at den Mand, som ønsker at faa Jord efter denne Lovgivning, ogsaa skal forstaa at dyrke Jorden, skal jeg gøre opmærksom paa, at det staar dog temmelig tydeligt, idet der under Punkt 3 staar, at vedkommende Ansøger skal fremskaffe „en Attest fra Kommunalbestyrelsen for at være en ædruelig og hæderlig Person, som kan antages egnet til at drive et mindre Landbrug“. Det ærede Medlem ankede særlig over, at man ikke i væsentlig Grad havde taget Hensyn til dem, som ikke ved egen Hjælp kunde skaffe sig saadanne Hjem. Hvis det ærede Medlem ønsker at faa en Bestemmelse herom ind i denne Paragraf, vil der sikkert, hvis han stiller Ændringsforslag herom til anden Behandling, være en Mulighed for, at det høje Ting vil gaa med dertil. Naar en saadan Bestemmelse ikke er indsat, ligger det sikkert i, at man har forudsat, at Lovforslaget om Erhvervelse af Jord til mindre Landbrug blev vedtaget. Det indeholder en Bestemmelse om, at man kan skaffe Jord i den Udstrækning, i hvilken det er ønskeligt. Derfor har man ikke her indsat nogen Bestemmelse om, hvor store Midler en Mand skal eje for at komme i Betragtning. Men dersom dette Lovforslag ikke bliver vedtaget og man kun har til Raadighed den Jord, man faar gennem Lovene om Præstegaardsjorden og om Lens og Stamhuses Overgang til frit Eje, er det meget muligt, at man kunde sætte en saadan Bestemmelse ind her. Men selv om den ikke kommer med, føler jeg mig gan-

ske overbevist om, at man først og fremmest vil give Jorden til dem, som i højeste Grad trænger til at faa den, og dersom der er mange Ansøgninger, skulde jeg tage meget fejl, om ikke baade Landbrugsministeriet og Kirkeministeriet vilde tage den Stilling, at dem, man først og fremmest vil hjælpe ved dette, er de, der særlig trænger; at man først udskylder dem, der ved egen Hjælp kan skaffe sig Jord og Bygninger, er dog en given Ting.

Det ærede 6te Medlem for Præstø Amt udkastede til sidst det Spørgsmaal, om man troede, at der nu var nogen, der vilde have Jorden. Jeg er ikke utilbøjelig til at mene, at det havde været langt at foretrække, hvis disse Lovforslag var blevet vedtaget tidligere. Jeg er ikke blind for, at der er noget, der tyder paa, at man maaske kan løbe den Risiko, at Lysten til at drive disse mindre Jordbrug er aftagende. Men jeg tror dog ikke, det ærede Medlem faar Ret i, at vi nu er naaet saa vidt, at man vil foretrække at rejse til Byerne; selv om Daglønnen der og maaske ogsaa paa Landet gaar op, tror jeg dog, at Trangen til at faa sit eget Hjem er saa stor, at der vil melde sig mange Ansøgere, der ønsker at komme i Betragtning efter denne Lov.

Til Slutning vil jeg kun gøre en ganske kort Bemærkning med Hensyn til § 13. Det er den Bestemmelse, vi fra vor Side har været mindst tilfredse med, men det skal dog indrømmes, at der gaar 15 Aar, og jeg har ligesom det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) den Opfattelse, at de periodiske Vurderinger nok skal kunne staa deres Prøve overfor Udviklingen, saa at vi ogsaa efter de 15 Aars Forløb vil fortsætte med dem. Jeg kunde have ønsket, at Paragraffen havde faaet en lidt anden Affattelse, det har jeg gjort opmærksom paa i Landstingets Udvalg og i Landstinget, men det har ikke været muligt at faa en anden Affattelse af Paragraffen, hvis man i det hele vilde have Loven, og da denne er en Nødvendighed, og det vilde være et alt for stort Ansvar at paatage sig at afvise denne Lovgivning, er baade jeg og mit Parti gaaet med til at acceptere Paragraffen, som den nu er affattet.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.